

Opravené divadlo čeká krátká sezona

OPAVA – Divadelní sezona skončila 22. června 2010 Lehárovou operetou Guiditta a ředitel Jindřich Pasker předal zástupci magistrátu klíč od divadla. Na oplátku od něj převzal helmu a krumpáč, kterým udeřil do podlahy jeviště. V tu chvíli začala dolů klesat železná opona, ředitel smekl přílbu a nastoupil soubor mával divákům, aplaudujícím vestoje.

Diváci odcházeli v nostalgickém zdumání s vědomím, že se do hlediště vrátí až za dlouhých osm měsíců. Ta chvíle nastane 27. února při premiéře opery Samson a Dalila.

Než zazní první tóny přede hry, převzou si dva opavští umělci tradiční cenu Opavské Thálie za sezonu 2009/2010. Ještě předtím se však dveře divadla otevrou ve čtvrtek 17. února všem, kteří se na rekonstrukci podíleli. Za dobrou práci jim poděkuje členové činoherního, tanečního i operního ansámblu. Ředitel Pasker udělá během programu výměnu se zřizovatelem. Vráti mu zapůjčenou helmu i

krumpáč a vezme si od něj zpátky klíč od divadla. Rekonstrukce byla dvouetapová. První zahrnovala oblast techniky a město na ni získalo dotaci z Regionálního operačního programu NUTS II Moravskoslezsko. Celkové náklady představovaly zhruba 114,252 milionů korun a skutečné náklady

byly ve výši 112,219 milionů korun. Evropská dotace se pohybovala ve výši 85 procent, tedy 92,326 milionů korun. Druhá část rekonstrukce divadla patřila stavebním úpravám zázemí a přišla na

téměř 10 milionů korun, které uhradil zřizovatel. Zastaralou techniku, která už komplikovala nebo omezovala představení a bránila nasazení zajímavých titulů, nahradila zcela moderní. Diváci ocení klimatizaci, kterou hlavně za horkých večerů silně postrádali a účinkující na tom nebyli o nic lépe. Do hry už nebudou vrzat stará sedadla, vylepšená je akustika a krásu hlediště umocní opravená štuková výzdoba. Rozmístění sedadel a bezbariérový vstup umožní návštěvu divadelních představení i vozíčkářům.

Při rekonstrukci odhaleny klenby

OPAVA - Zhruba dva metry od fasády Slezského divadla směrem ke konkatedrále narazili dělníci při kopání na klenby. Práci hned přerušili a na místo se dostavili archeologové.

Ti zjistili, že jde o klenbu zrušené kanalizace z první poloviny 19. století. Výkopové práce se dotkly i zrušeného hřbitova, který byl původně u konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie.

„Ve středověku představoval největší a nejvýznamnější opavský hřbitov, ve kterém se pohřbívalo zhruba od 13. do 18. století. V hlíně byly nalezeny jen nahodilé kosti, které se nacházely v horní navázce, samotné hroby zůstaly ve spodní části dávneho hřbitova nedotknuté,“ vysvětlila nálezy archeoložka Pavla Skalická. Pod orchestřištěm byla během rekonstrukčních prací objevena asi čtyřmetrová studna, do poloviny plná vody.

Takto se herci loučili před rekonstrukcí s diváky.

Ředitel dostal helmu s krumpáčem.

Umělci bez přestávky

OPAVA - Pětíměsíční pauzu v divadelní činnosti vyplnili členové uměleckých souborů podle daných možností. Sopranistka Katarína Jorda Kramolišová se věnovala hlavně koncertní činnosti.

„Zpívala jsem nejenom v republice, ale též na Slovensku a v Německu. Jako host vystupuji i v ostravském Národním divadle Moravskoslezském v Offenbachovu Orfeu v podsvětí,“ říká známá opavská sopranistka. V březnu bude s kolegy vystupovat na Maltě, kam opavská opera vyjede s Donizettiho tragedií Lucie de Lammemoore. Opavští diváci ji během sezony uvidí jen v operetě Ples v hotelu Savoy. Činoherec Martin Valouch je s průběhem divadelní přestávky spokojený. Protože město v červnu prodalo budovu divadelní ubytovny a nový majitel nájemníky pod záminkou rekonstrukce vystěhoval, stal se bezdomovcem. Odjel k rodičům do Zlína a na předem nasmlouvaná představení v Opavě, v Ostravě, v Bruntále, v Českém Těšíně a v Novém Jičíně dojížděl. Vystupoval též v rodném Zlíně a občas si s hollywoodskou hvězdou Norissem zajeli do Prahy natočit nějakou tu společnou reklamu. „Byly to úžasné pohodové chvíle. Další reklamní nabídky se ke mně zatím nedostaly, ale nikdy přece nelze říkat nikdy,“ konstatuje oblíbený herec.

Opera v cizině

OPAVA - Opavský operní soubor má dobré jméno i za hranicemi města i republiky. V roce 2009 vystupoval v Číně i v Japonsku.

Vloni na úspěchy navázal koncertem ve vídeňském Grosser saal Musikverein a letos v březnu se chystá s Donizettiho tragedií Lucia di Lammoore na Maltu. Zatím jde o zhruba desetidenní zájezd a dvě představení v tamním Národním divadle s tisícem míst jsou už nyní vyprodaná. Další představení je zatím předmětem jednání. Zahraniční vystoupení opavské opery těší i zřizovatele, kterým je statutární město Opava, protože úspěchy divadla jsou i výborovou reprezentací města.

Řemeslníci si na vývěsce na chodbě se zájmem pročítají výstřižky z novin

foto: ARCHIV DIVADLA

»Oceňuji herce, kteří mají své názory a své postoje,«

říká nový šéf činohry Roman Groszmann

Od 1. ledna vede činoherní soubor Roman Groszmann. K jeho plánům patří mimo jiné vysoká návštěvnost, divácká přitažlivost inscenací a spolupráce s kvalitními dramaturgy.

■ Co vás na opavském divadle přitahovalo? Jednoznačně to byl činoherní soubor, semknutý při vyjádření vůle po změně. Oceňuji, když herci mají svůj názor a dovedou ho říci. Viděl jsem jejich Veselý panický windsorský a většina hereckých výkonů se mi líbila.

■ S čím mohou počítat diváci?

Chci jim nabídnout divadlo moderní, odlišné od divadla konvenčního a módního. Konvenční divadlo už nudí a módní zase přináší cizí di-

videlní postupy bez kladné divácké odezvy. Domluvil jsem se na tak optimisticky zaměřeném repertoáru, aby návštěvníci neodcházeli z dramatu v depresi. I vážné téma by jim mělo předat určitou naději. Letošní sezona bude krátká a už teď začínáme připravovat tituly nové. Budou to dvě komedie, jedna klasika, jedna historická hra o známé osobnosti a rodná pohádka. V nové sezoně chceme do repertoáru vtáhnout i naše předplatitele. V nabídce předplatného uvedeme vždy tři tituly, ze kterých si jeden budou moci sami vybrat. Ta hra, o kterou si řekne většina diváků, bude uvedena.

»S lidmi, kteří něco umějí, se vždycky pracuje dobře,«

říká šéf opery Damiano Binetti

OPAVA - Divadelní orchestr i operní soubor Slezského divadla vede už několik let Damiano Binetti. Temperamentní Ital před několika lety vyměnil teplé městečko Bari za chladnější Opavu, ale zatím nelituje.

■ Věděli jste, kam odjízdíte?

Moc ne a přátelé mě doma zrazovali tvrzením, že v Česku zažiji třeskuté zimy. Není to tak hrozné. Kvůli „železně oponě“ jsem Československo

dříve znal jen přes hudební skladatele. Na Slezském divadle se mi líbí, jak se drží osvědčené tradice i to, že dává šanci mladým umělcům.

■ Který operní titul vás v opavském angažmá chytí nejvíce?

Každý, který je děláný s plným nasazením. Netvoříme ho pro sebe, ale pro diváky a právě je by měl v první řadě oslovit. Přesto rád vzpomínám na Normu a nejen proto, že by-

la mou první operní inscenací ve Slezském divadle. Ale přicházela i další krásná díla.

■ Jak se vám pracuje s kmenovými umělci?

Jejich kvality jsou už prověřené a s lidmi, kteří něco umějí, se vždycky pracuje dobře. Dokonale se známe a trávíme spolu hodně času. Divadlo totiž není jen večerní představení, ale každodenní činnost, která začíná ráno a končí večer.

Slezské divadlo zůstává vlajkovou lodí kultury

OPAVA - Historická divadelní budova byla na Horním náměstí postavena v roce 1805 na místě dřívějšího hřbitovního kostelíka sv. Michala a je třetí nejstarší divadelní budovou v Česku.

Popud k jejímu postavení vyšel od pokrokových radních Schösslera a Mükuschy, kteří ve městě prosazovali nové kulturní směry. První inscenací byla 1. října 1805 hra Karl der Kühne. Divadelní budova je v typicky „videňském stylu“ s vnitřní výzdobou vídeňského divadelního malíře Lorenza Sacchettiho, která ji řadí mezi nejpůsobivější divadla v Česku. Opavské divadlo sloužilo v roce 1820 během konání Opavského kongresu svaté aliance jako repre-

Vzhled budova změnila jednak přestavbami v letech 1882 až 1883 a rovněž po velkém požáru v roce 1909, který jí vážně poškodil. Lépe se objektu nevešlo ani v poválečné době, kdy se stal obětí představ architektů o moderní stavbě v centru města. Fasáda historické budovy i její přístavby se dočkala sladění teprve během let 1990 až 1992, kdy se vrátila ke své novorenesanční podobě. Má dvousouborovou podobu, ale dlouho pocuchanou hlavu už zvedá i baletní soubor. Opavský operní soubor si získal respekt předních hudebních odborníků nejenom v Česku, ale i v zahraničí, kam začíná se svými inscenacemi postupně vyjíždět.

